నిజముర కృష్ణా...!

– కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆ క్షణం నాకు వచ్చిన కోపానికి చేతన్ ని కొట్టీ, కొట్టీ చంపేసేవాడినే ఏమో, కుమార్ సర్ వచ్చి ఆపారు నన్ను, అంతమందిలో ఆయనొక్కడే కాస్త ధైర్యం చూపి మా దగ్గరకి వచ్చాడు. మిగతా వారంతా భయంతో ఒక దగ్గర చేరి చోద్యం చూస్తున్నారు.

"జరిగిన హంగామా చాలు. అమ్మాయి కూడా చాలా బెదిరిపోయివుంది. ఇంక ఇక్కడ ఈ విషయాన్ని ఫర్దర్ గా పెద్దది చేయొద్దిప్పుడు. పద కృష్ణా." అంటూ నన్ను బలవంతంగా వాడి వైపు నుండి దూరంగా లాగారు.

నన్ను నేను నిగ్రహించుకుంటూ చుట్టూ చూశాను, ఎవరూ కదలట్లేదు. బొమ్మల్లా చలనం లేకుండా నిలబడ్డారంతా.

తులసి.. ఓ మై గాడ్ తనేది? చప్పున స్పృహలోకి వచ్చినట్టు, కంగారుగా చుట్టూ చూశాను.

నా భయం గ్రహించినట్టు, "షీ ఈజ్ ఓకే. డోన్ట్ వర్రీ" అంటూ ప్రిన్సిపాల్ రూమ్ వైపు సూచించారు సర్. అప్రయత్నంగా ఆయన సూచించిన వైపు చూసాను, దూరంగా ప్రిన్సిపల్ రూమ్ బయట గట్టుమీద కూర్చోబెట్టారు తనని. ఏడుస్తోందనుకుంటా, చేతుల్లో ముఖం దాచుకుని వుంది. చాలామంది వుండడంతో క్లియర్ గా తెలియట్లేదు. ఫ్రెండ్స్ అందరూ తన చుట్టూ చేరి వున్నారు. ఒక లేడీ లెక్చరర్ తన భుజం చుట్టూ చేయి వేసి పట్టుకుని వుంది.

"కృష్ణా" శ్యామ్ పిలుపు విని తల తిప్పాను. బ్యాగ్ పక్కన పడేసి నా ముందు కూలబడ్డాడు. చేతన్ వైపూ, నా వైపూ మార్చి-మార్చి చూసి కంగారుగా, "ఏమైందిరా?" అని అడిగాడు.

తల అడ్డంగా తిప్పాను, "ఏం కాలేదు" అంటూ లేవబోయాను. కాలు కలుక్కుమంది.. బాధగా కాలు పట్టుకున్నాను. ఆవేశంలో హీరోయిజం ఓవర్ గా చూపించి తన్నేసానేమో. నేనూ ఏమీ ప్రొఫెషనల్ ఫైటర్ని కాదుగా, ఎప్పుడో 8th క్లాస్ లో నేర్చుకున్న కుంగ్ ఫూ కిక్స్ కదూ. గుడ్ దట్. టైమ్ కి వుపయోగపడ్డాయి. కాకపోతే ఆలోచించకుడా వాడానుగా, రిజల్ట్ తెలుస్తోంది. అందులోనూ మరీ కోపంలో దూరంనుంచే ఎగిరి తన్నడంలో కాలుమీద చాలా ప్రెషర్ పడినట్టుంది.

నాకే ఇలా వుంటే ఇక చేతన్ గాడు లేచి తిరిగేసరికి ఖచ్చితంగా వారమైనా పడుతుంది. చాలా తృప్తిగా అనిపించింది. వాడి వైపు చూసాను. బాగా గట్టిగా కొట్టానేమో. చిన్నగా మూలుగుతూ పొట్టపట్టుకుని ఇసుకలో అలాగే ముడుచుకుని పడున్నాడు. ఒక్క క్షణం కాస్త జాలేసినా. అంతలోనే వాడు చేయబోయిన ఘోరం తల్చుకుని మండిపోయింది. హీ డిజర్వ్స్ ఇట్.

అందరూ దూరంనుంచే చూస్తూవున్నారు గానీ వాడి దగ్గరకి ఎవరూ వెళ్ళట్లేదు. వాడు తెచ్చిన ఆసిడ్ బాటిల్ కాస్త దూరంలో పగిలివుంది.

నెమ్మదిగా సర్ సాయంతో పైకి లేచి నిలబడి కాలు విదల్చబోయాను. ఇంపాజిబుల్. సర్రున నరాల్లో ప్రాకుతున్న నొప్పిని కంట్రోల్ చేసుకుంటూ కాలు ఈడ్చుకుంటూనే చేతన్ వైపు నడిచాను. కంగారుగా వారించబోయిన సర్ వైపు చూసి, "జస్ట్ ఒక్క మాట సర్. అంతే." అన్నాను నిదానంగా. డౌట్ గా తలూపి, సపోర్ట్ గా పట్టుకుని నన్ను వాడి వైపు నడిపించారు.

నేను దగ్గరకి రావడం చూసి బెదురుగా కాస్తంత వెనక్కి జరిగాడు, "ఇంకోసారి. ఇంకొక్కసారి. ఐ డోన్ట్ వాన్ట్ టూ సీ యూ ట్రబ్లింగ్ తులసి. గుర్తుపెట్టుకో చేతన్ బాగా గుర్తుపెట్టుకో" చెప్పాను తీవ్రంగా. గబగబా తలూపాడు భయం-భయంగా చూస్తూ.

శ్యామ్ అయోమయంగా కుమార్ సర్ వైపు చూసాడు, "చేతన్ ట్రైడ్ టూ అటాక్ తులసి.. ఆసిడ్ తో" చెప్పారాయన.

"వ్వాట్. ఓ మై గాడ్. ఐతే తులసీ" అంటూ కంగారుగా చుట్టూ చూశాడు. దూరంగా వున్న తులసిని చూపుతూ చెప్పారు సర్,

"లేదు. లేదు. షీ ఈజ్ సేఫ్. కంగారుపడింది. అంతే. చేతన్ కేవలం తనని భయపెట్టాలనుకున్నానని చెప్తున్నాడు. నిజమో అబద్ధమో తెలీదుగానీ, లక్కీలీ టైమ్ కి కృష్ణ చూసి ఆపడంతో తనకేంకాలేదు. థాంక్ గాడ్." అన్నారు జరిగింది వివరిస్తూ.

"ఆసిడ్ వేయాలనుకోవడం ఏంటి సర్? తనేం చేసిందనీ? కృష్ణా ఏంటిరా ఇదంతా?" మా ఇద్దరినీ చూస్తూ అయోమయంగా అన్నాడు.

"ఆ సంగతి వాడినడుగు శ్యామ్. అమ్మాయికి ఇష్టం లేదని చెప్తే ఆసిడ్ వేసేస్తారా? పాపం వాళ్ళ ఒపీనియన్స్ కి ఏం విలువే లేదా? అసలు ప్రేమించిన అమ్మాయిమీద దాడి చేయడం ఏం ప్రేమరా? అసలు వాణ్ణీ" అంటూ ఆవేశంగా వాడి వైపు వెళ్ళబోయాను. చప్పున ఆపారు కుమార్ సర్, శ్యామ్ ఇద్దరూ చెరోవైపునుంచీ నన్ను పట్టుకుని.

"వద్దు కృష్ణ చచ్చిపోతాడు. ఇంక కొడితే చాలు. అతనికి ఏమైనా ఐతే నీ కెరీర్, లైఫ్ మొత్తం స్పాయిల్ అయిపోతాయి. పద వెళ్దాం ముందిక్కడ్నుంచి" అంటూ నన్ను బలవంతంగా పార్కింగ్ ప్లేస్ వైపు నడిపిస్తూ పీటర్ సర్, వైపు చూసి "సర్, ప్లీజ్ కాల్ ఇన్ ఫర్ సమ్ మెడికల్ హెల్ప్" అని చెప్పారు .

పీటర్ సర్ షాక్ నుండీ తేరుకుంటూ తడబాటుగా తలూపి, జేబులోంచి సెల్ బయటికి తీసారు.

కాలు ఈడుస్తూ, కష్టం మీద పార్కింగ్ ప్లేస్ చేరుకునేసరికి, ఇక ఓర్చుకోలేక ఎదురుగావున్న పోల్ ఊతంగా కింద కూలబడ్డాను, నొప్పి తాళలేక..

"కృష్ణా ఆర్ యూ ఓకే?" ఆదుర్దాగా అడిగారిద్దరూ ఒకేసారి..

"ఓ.కే. బట్ చాలా నొప్పి. ఐ థింక్ స్ప్రెయిన్ ఆర్ మేబీ మైల్డ్ ఫ్రాక్చర్" పళ్ళబిగువున నొప్పిని ఓర్చుకుంటూ చెప్పాను.

"ఓహ్ గాడ్" అంటూ కంగారుగా నా కాలుకున్న షూ, సాక్స్ తీసేసి, ప్యాంట్ పైకి జరిపి కాలు పరిశీలించారు. బాగా వాచిపోయివుంది మడమదగ్గర.

శ్యామ్ కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. అది చూసి నా బాధని దాచుకుంటూ ఏం కాలేదన్నట్టు చిన్నగా నవ్వి, వాడి చెంపమీద తట్టాను.

కాసేపటిలో ఆంబులెన్స్ సౌండ్ తో క్యాంపస్ గేట్లు తెరుచుకున్నాయి. వెనకే ఛైర్మన్ సర్ కారు కూడా లోపలికికి ఎంటరయ్యింది. ప్రిన్సిపల్ సర్ ముఖం పాలిపోవడం మాకు ఇంత దూరంనుండి కూడా స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. క్యాంపస్ లో ఏంజరిగినా ఆయనేగా రెస్పాన్సిబుల్. పైగా ఇక ఇదేమీ చిన్న విషయం కాదు కదా. ఆబ్వియస్లీ ఛైర్మన్ సర్ వూరుకోరు..

చేతన్ నీ, నన్నూ కూడా ఒకే ఆంబులెన్స్ లో హాస్పిటల్ కి తీసుకొచ్చారు. నేను కనిపించగానే అంత నొప్పితో విలవిల్లాడుతున్నవాడు కూడా స్ట్రెచర్ మీదనుండి లేవబోయాడు భయంతో. ఆంబులెన్స్ లో వున్న స్టాఫ్ చప్పున వారించి పడుకోబెట్టారు వాడిని.

అటువైపు ఓసారి చిరాగ్గా చూసి కళ్ళుమూసుకుని కూర్చున్నాను. ఎక్కడ ఆవేశపడతానో అని నాతోపాటూ కుమార్ సర్ ని కూడా ఆంబులెన్స్ లో పంపారు ప్రిన్సిపల్ సర్ వెనకే బైక్ మీద పీటర్ సర్, శ్యామ్ బయల్దేరారు.

హాస్పిటల్ లో మా గాయాలకి మందులూ, స్ప్రెయిన్ అయిన కాలికి స్ర్కేప్ బ్యాండ్ తో అలంకరించి కూర్చోబెట్టారు, పేరెంట్స్ వచ్చాకా పంపుతామంటూ.!

ఇదంతా తెలిసాకా, నాన్న రియాక్షన్ ఎలా వుంటుందో అని ఆలోచించసాగాను, అర్ధం చేసుకుంటారని గట్టి నమ్మకం వున్నా ఏదో తెలియని చిన్న ఇబ్బంది.., ఇక అమ్మైతే పాపం చాలా కంగారుపడిపోతుంది.., నొప్పితగ్గేందుకు ఇచ్చిన పెయిన్ కిల్లర్స్ ఎఫెక్ట్ ఏమో, కాస్తంత మగత కమ్మడంతో అలసటగా కళ్ళు మూసుకుని కూర్చున్నాను.

"హౌ ఆర్ యూ ఫీలింగ్ కృష్ణా..?", అన్న గంభీరమైన పలకరింపుకి కళ్ళువిప్పాను. ఎదురుగా ఛైర్మన్ సర్. కంగారుగా లేవబోయాను, నొప్పితో వున్న కాలు సహకరించలేదు.

అంతలో ఆయన నన్నువారిస్తూ "నో నో ప్లీజ్ సిట్. ఎలావుందిప్పుడూ?" అడిగారు బెంచ్ మీద నా పక్కనే కూర్చుంటూ.

"బెటర్ సర్" బెరుగ్గా చూస్తూ చెప్పాను.

"కంప్లెయింట్ ఇస్తానన్నావట చేతన్ మీద.. నిజమేనా? " సూటిగా చూస్తూ అడిగారు.

తలూపాను, నా ముఖం కోపంతో ఎర్రబడింది, "అవును సర్ ఏదో టీజ్ చేయడం అంటే ఓ.కే. కానీ హీ ట్రైడ్ టూ అటాక్ హర్ వూరుకుంటే తులసికి డేంజర్ కదా అందుకే" చెప్పాను.

"వద్దు కృష్ణా స్కూల్ పరువుకోసమో, లేక భయపడో కాదు. వీటిల్లో పడొద్దు. చేతన్ పేరెంట్స్ తో మాట్లాడతాను, టీ.సీ ఇచ్చివేరే కాలేజ్ కి పంపేద్దాం ఓ.కే. నా? బట్ అతని కెరీర్, లైఫ్ అన్నీ పోతాయి ఒక్కసారి పోలీస్ కేస్ లో ఇరుక్కుంటే ఫర్గివ్ హిమ్ మై బోయ్. గివ్ హిమ్ ఎ ఛాన్స్"

"ఐ కెన్ అండర్ స్టాండ్ సర్ కానీ" ఆగిపోయాను తులసి మీదకి ఆసిడ్ బాటిల్ తో వాడు విరుచుకుపడ్డ దృశ్యం కళ్ళముందు మెదిలింది.

నేను అనుకుంటున్నది ఆయనకి అర్ధమైనట్టుంది.

"లేదు. మీ ఫియర్స్ నాకు తెలుసు. తులసి విల్ బీ సేఫ్. ఆ అమ్మాయికి ఎలాంటి హానీ జరగకుండా చూసే పూచీ మాది. చేతన్ పేరెంట్స్ తో మాట్లాడాను. మీ ఫాదర్ తో కూడా. హీ ఆల్సో ఒపైన్స్ ద సేమ్. పైగా తులసి వాళ్ళ ఇంట్లో ఇదంతా తెలిస్తే తనని కాలేజ్ కి పంపడానికే భయపడతారూ అని హీ ఈజ్ మోర్ వర్రీడ్ అబౌట్ ఇట్. వి హావ్ టూ అండర్ స్టాండ్ దెయిర్ కన్ సెర్న్స్ ఆల్సో కదా. ఎనీవే ఇదంతా మాకు వదిలెయ్ కృష్ణా. మమ్మల్ని ఆలోచించనీ" అంటూ మాట్లాడారు వివరంగా.

ఇక తప్పక అంగీకారంగా తలూపాను. ముఖ్యంగా ఆయనన్నట్టు తులసి చదువు ఆపేస్తారేమో అనే భయంవల్ల.

"దట్స్ గుడ్ మై బోయ్. మిష్టర్ శంకర్, యూ కెన్ టేక్ హిమ్ హోమ్ ప్లీజ్" అన్నారు. ఆ మాటతో చప్పున తల తిప్పి చూసాను. ఎప్పుడొచ్చారో తెలీదుగానీ, నా వెనుకగా కుమార్ సర్ తోపాటూ నిలబడివున్నారు నాన్న.

కాస్త బెరుగ్గా చూసి "నాన్నా" అన్నాను.

నా దగ్గరకి వచ్చి ఆప్యాయంగా నా తల నిమిరారు. 'నీకెందుకొచ్చిన గొడవరా' అంటూ తిట్టలేదు సరికదా నా కాలు తడిమిచూసి "నొప్పిగావుందా కన్నా?" అని అడిగారు.

నా కళ్ళలో నీళ్ళూరాయి. లేదన్నట్టు తలతిప్పాను.

"సారీ నాన్నా" బాధగా చెప్పాను.

"ఎందుకురా?" లాలనగా అడిగారు.

"మీకు మీకు ఇలాంటి గొడవలూ, కొట్లాటలూ నచ్చవు కదా. అనుకోలేదు నాన్నా రేపు సాయంత్రం డిన్నర్ ప్రోగ్రామ్ వుందని కొంతమంది ఫ్రెండ్స్ కి చెప్పడం మర్చిపోయి, అనుకోకుండా వెనక్కివెళ్ళాను. అప్పుడే సడెన్ గా అదంతా జరిగిపోయింది డాడ్ ఇట్ వాజ్ అవుటాఫ్ సడెన్ ఇంపల్స్. నాట్ ఇంటెన్షనల్. అసలూ"

"ష్. కూల్ డౌన్ కన్నా నాకెందుకురా ఎక్స్ ప్లనేషన్ ఇస్తావు. నాకు తెలియదా నీ గురించి" మృదువుగా వారించారు నాన్న. ఎంతమంది తండ్రులామాట అనగలరు? ఇలా మాట్లాడితే కొడుకు తన చేయి దాటిపోయాడని బాధపడే పరిస్థితి బహుశా ఏ తండ్రికీ రాదేమో?

కానీ, ఒకవేళ చేతన్ తండ్రికూడా ఇలాగే మాట్లాడితే, జరిగినదానికి వాడిని మందలించకుండా సమర్థించుకుని వస్తే? ఆ ఆలోచనకే వులిక్కిపడ్డాను.

జరిగిన ప్రతి విషయాన్ని ముందు అర్థం చేసుకోవాలి. తర్వాతే ఎటు మాట్లాడాలో నిర్ణయించుకోవాలి. అలా చేయాలంటే మంచి-చెడుల గురించి ఎంతో విచక్షణుండాలి అంటూ నాన్న చెప్పే మాటలు గుర్తొచ్చాయి. వాటి మీనింగ్ మొదటిసారి అర్థమైంది.

మేం బయటకివచ్చేసరికి శ్యామ్ తులసిని తీసుకునివచ్చేసాడు కాలేజ్ నుంచి. వెనుకే నాలుగైదు బైక్స్ లో మా గ్యాంగ్ బృందా, రఘు, వివేక్, రమ్య, కౌశిక్ వస్తూనే నన్ను చుట్టుముట్టేసారు 'ఎలావుందంటూ?'

బండి దిగుతూనే వర్రీడ్ గా నావైపు పరుగునవచ్చింది తులసి "కృష్ణా" అంటూ. అంతలో నా వెనుకే వచ్చిన నాన్నను చూసి ఆగిపోయింది.

"రా తులసీ. ఏరా తల్లీ నీకేం కాలేదుగా?" ఆప్యాయంగా అడిగారు నాన్న.

లేదన్నట్టు తల అడ్డంగా తిప్పింది.

నా తలకీ, కాలికీ వున్న బ్యాండేజ్ చేతికివేసిన ప్లాస్టర్లు చూసి తన కళ్ళనిండా నీళ్ళు ఎగచిమ్ముతున్నాయి. చున్నీతో ముఖం అద్దుకున్నట్టుగా కళ్ళు వత్తుకుంటోంది. మధ్య-మధ్యలో దిగులుగా నావైపు చూస్తోంది. నేనేం మాట్లాడలేదు.. తననే గమనిస్తున్నాను.

మాకెవ్వరికి ఏమైనా మరొకరి కంట్లో నీళ్ళు తిరగడం వింతేం కాదు. అంతెందుకు? కాసేపటి క్రితం శ్యామ్ కూడా నా గాయాలు, పెయిన్ చూసి ఏడ్చేశాడు. వాళ్ళలా బాధపడుతుంటే నాకూ చాలా బాధనిపిస్తుంది..

కానీ లైఫ్ లో ఫస్ట్ టైమ్. మొదటిసారి తులసి నాకోసం కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంటుంటే నా కోసం చా..లా.. చాలా తృప్తిగా అనిపించింది. ఇట్స్ ఎ స్ట్రేంజ్ ఫీలింగ్.

నాన్న ముందుకు నడిచి తులసి తల మీద చేయుంచారు "ఏంకాలేదురా వాడికి, చిన్న గాయాలే. డోన్ట్ వర్రీ టూ మినిట్స్ వెయిట్ చేయండి. కారు పార్కింగ్ లోవుంది తీసుకుని వస్తా" అంటూ శ్యామ్ వైపు మమ్మల్ని చూసుకోమన్నట్టు ఇండికేటింగ్ గా చూసి, వాడు తిరిగి తలూపాకా కదిలి పార్కింగ్ వైపు నడిచారు.

తులసి వైపు చూసాను, ఎర్రబడిన ముఖం, వాచిన కనురెప్పలూ, చెదిరిన జుట్టూ, కిందపడినప్పుడు కందిన చెంప దిగాలుగా వదనంతో జాలిగొలిపేలావుంది.

శ్యామ్ ముఖంమీదకి నవ్వు తెచ్చిపెట్టుకుంటూ తులసి భుజంచుట్టూ చేయి వేశాడు, "చాలిక. ఆపెయ్యండి మేడమ్. ఐనా ఈ కంటి తుడుపు ప్రోగ్రామ్ మన టీ.వీ. సీరియల్స్ లా ప్రొలాంగ్డ్ కాకుండా, చిన్నగా షార్ట్ ఫిల్మ్ లా వుంటే బాగుంటుందేమో" అంటూ.

కోపంగా చూసింది బృంద "షటప్ శ్యామ్. అన్నీ జోక్స్ యేనా నీకు, కృష్ణకేమయ్యిందో, ఎన్ని దెబ్బలు తగిలాయో అని మేమెంత వర్రీ అయ్యామో తెలుసా నీకసలు..?" అంటూ అరిచింది వాడిమీద. అలా అంటూనే నా దగ్గరకొచ్చి "ఎలావున్నావ్ కృష్ణా?" అడిగింది.

"యామ్ ఓ.కే. బృందా" అంటూ ఆగి "డోన్ట్ పానిక్" అన్నాను నెమ్మదిగా తులసి వైపు చూసి. సరేనన్నట్టు తలూపి కళ్ళు దించుకుంది.

నవ్వాడు శ్యామ్, "హెలో మేడమ్ బృందా ఏమడిగావూ? ఎలా వున్నావ్ అనా? చూడు బంగారం ఆ ముక్క వీడితో తన్నులు తిన్నవాడిని అడగాలి. డోన్ట్ ఎవర్ అండర్ ఎస్టిమేట్ అజ్. గాట్ ఇట్?" అన్నాడు కాలరెగరేస్తూ వెక్కిరింతగా.

"ఛా కొట్టింది వాడైతే నీకెందుకురా అంత ఫీలింగ్?" తిరిగి వెక్కిరించింది బృంద.

చిన్నగా తల కొట్టుకున్నాడు రఘు "అబ్బా! శ్యామ్ అండ్ బృందా మళ్ళీ మొదలు పెట్టారా మీరూ. ప్లీజ్ ఆపండ్రా బాబూ ఐనా ఇదా టైం మీకు? కనీసం ఒక్క క్షణమైనా పడదు మీకు. అసలు కలిసెలా పుట్టార్రా మీరు?" అన్నాడు ఆశ్చర్యం నటిస్తూ.

అందరూ నవ్వేశారు. అప్పటివరకూ టెన్షన్ తో నిండిపోయిన వాతావరణం కాస్త తేలికయ్యింది.

తులసి వైపు చూసి చిన్నగా నవ్వాను. నా నవ్వు చూసిన తన కళ్ళలో సన్నటి మెరుపు.., ప్రతిగా నవ్వి కళ్ళు తిప్పేసుకుంది.

తులసిని ఇంట్లో దింపడానికి నాన్న వెళ్ళారు. జరిగింది చెప్పి తులసి తప్పేంలేదని మేనేజ్మెంట్ వాళ్ళు చేతన్ ని కాలేజ్ నుంచీ పంపిచేసారనీ, అతనితో అతని పేరెంట్స్ తో మాట్లాడారనీ తులసి కాలేజ్ కి వెళ్ళడానికి మరేం భయంలేదనీ చాలా కష్టంమీద శాస్త్రి అంకుల్ ని కన్విన్స్ చేసి మరీ వచ్చారు..

కానీ, శాస్త్రి అంకుల్ తులసిని సేఫ్ గా వుంచడానికి తనకి వీలైనంత త్వరగా పెళ్ళి చేసి పంపేయడమే మార్గమనుకుంటారని మాకూ తెలియలేదు.

ఫైనల్స్, తర్వాత ఎమ్.సెట్., తర్వాత వేరే కాంపిటీటివ్ ఎగ్జామ్స్.. తర్వాత రిజల్ట్ టెన్షన్.., వీటిల్లోపడి ఆ సంఘటనని దాదాపుగా మర్చిపోయాం..,

కాకపోతే, తన సేఫ్టీ మాత్రం మర్చిపోలేదు, తులసి ఎక్కడికి కదలాలన్నా ఎస్కార్ట్ గా మేం తన వెనకే పోయేవాళ్ళం.

"ఏంటి సంధ్యా ఇది. ఆపిక. ఇప్పుడేమైందనీ? వాడికేంకాలేదు కదా?" నాన్న అమ్మని ఓదారుస్తూనే చిన్నగా మందలిస్తున్నారు.

ఒళ్ళునొప్పులకో ఏమో రోజూకంటే ఎర్లీగా మెలుకువ వచ్చేసింది. కాఫీ అడుగుదామని అమ్మ కోసం లాన్ వైపు వెళ్ళబోయి వాళ్ళు సీరియస్ గా మాట్లాడుకోవడం గమనించి ఆగిపోయాను..

"కాలేదు కాబట్టి సరిపోయింది. ఏమన్నా అయ్యుంటే? అంత సాహసం చేస్తారా ఎవరైనా?" కోపం బాధా కలగలిసిన స్వరంతో అంది అమ్మ.

వెనుదిరిగి వెళ్ళిపోవదామనుకున్నాను. కానీ నాన్న ఏమంటారోనన్న కుతూహలంతో చాటుగా వారి మాటలు వినడం సభ్యత కాదని తెలిసినా అప్రయత్నంగా అక్కడే వుండిపోయాను.

"వాడికి మార్షల్ ఆర్ట్స్ నేర్పించాలని పట్టుబట్టింది నువ్వే కదా? మరి ఇప్పుడు అవి వుపయోగిస్తే ఎందుకలా ఏడుస్తావ్?" నవ్వారు నాన్న.

"చాల్లెండి శంకర్. మార్షల్ ఆర్ట్స్ నేర్పింది సెల్ఫ్ డిఫెన్స్ కోసం. ఇలా స్ట్రీట్ ఫైట్స్ కోసం కాదు" కోపంగా అంది.

"డోన్ట్ టాక్ రబ్బిష్. వాడు చేసింది స్ట్రీట్ ఫైట్ కాదు సంధ్యా. వాడో జీవితాన్ని కాపాడాడు. డూ యూ గెట్ దట్" తీవ్రంగా అన్నారు నాన్న.

అమ్మ మౌనంగా వుండిపోయింది. నాన్న కాస్త నిభాయించుకుని అమ్మ తల నిమిరారు.

"సారీరా! ఐ కెన్ అండర్ స్టాండ్ యువర్ కన్సర్న్. కానీ, వాళ్ళు నలుగురూ ఒక్కటిగా పెరిగారు. ఒకరి కోసం ఒకరు ప్రాణం పెడతారు. అలాంటప్పుడు తులసికి ప్రమాదం ముంచుకొస్తే వాడు డిఫెండ్ చేయడా చెప్పు? ఖచ్చితంగా చేస్తాడు, వాడికి ఏ కుంగ్ ఫూ, కరాటేలు రాకపోయినా చేస్తాడు. మన అదృష్టమేమిటంటే వాడికి తనని తాను కాపాడుకుంటూనే వేరే వారిని కాపాడగలిగే విద్య వచ్చు. అందుకు సంతోషించు. వాడికొచ్చిన విద్యని ఓ మంచి పనికోసం వినియోగిస్తే తప్పేంటి సంధ్యా? మనమే ఇలా ఆలోచించి డీలా పడితే ఎలా చెప్పూ?" అన్నారు నాన్న.

"మ్. మీరు చెప్పేదీ నిజమే కానీ" ఆగిపోయింది అమ్మ.

"ఇంకే ఆలోచనలూ పెట్టుకోకు సంధ్యా. హీ డిడ్ ఎ రైట్ థింగ్. వాడు గానీ అడ్డుపడకపోతే రోజూ పేపర్లో చదువుతున్నామే ఆడపిల్లల మీద రకరకాల అఘాయిత్యాలు. అలాగే మరో వార్త అయివుండేది మన తులసి జీవితం."

"ఛ..ఛ.. అలా అనకండి. అమ్మో తలుచుకుంటేనే గుండెలదిరిపోతున్నాయి. ఎంత గండం తప్పిందాపిల్లకీ?" గుండెలమీద చెయ్యివేసుకుని భయంగా అంది.

"కదా! అంతా మనవాడి మంచి బుద్ధీ, సాహసం వల్లే కదా. చెప్పాలంటే నీ పెంపకమే సంధ్యా. ఎంత చక్కగా కొడుకుని పెంచావూ. ఇప్పుడు మనమంతా గర్వపడేలా చేసాడు చూడూ" చిన్నగా తన భుజం తట్టారు నాన్న.

"ఆహా. చెప్పండిక కబుర్లు" నవ్వింది అమ్మ కాస్తంత రిలాక్సవుతూ.

"లేదు, లేదు. నేనేమీ కబుర్లు చెప్పటం లేదు. నీ కొడుకు ప్రయోజకుడయ్యాడు సంధ్యా. వాడి కాలేజ్ ఛైర్మనూ, ప్రిన్సిపాలూ, లెక్చరర్సూ, తోటి పిల్లలూ, శాస్త్రిగారి ఫ్యామిలీ అందరూ ఎంతలా పొగిడారో వినుంటే పొంగిపోతావు తెల్సా.."

"అవునా? ఏమన్నారేంటీ?" సంతోషంగా అడిగింది.

"ఎంతో పొగిడారు. వాడిలాంటి కుర్రాడు తమ కాలేజ్ లోవుండడం గర్వకారణం అన్నారు, వాడి ఛైర్మన్ ఐతే.. 'మా కాలేజ్ పరువు దక్కించాడు. ఏదైనా జరగరానిది జరిగివుంటే అదీ కాలేజ్ ప్రిమిసెస్ లో. అమ్మాయికి జరిగే డామేజే కాకుండా కాలేజ్ పేరూ నాశనమైపోయేది. అమ్మాయినే కాదూ, కాలేజ్ నీ, మా అందరినీ కాపాడాడు మీ వాడు' అన్నారు.

వాళ్ళ కాలేజ్ లెక్చరర్ ఒకాయనన్నారూ 'కాలేజ్ ఇబ్బందుల్లో పడివుంటే మా అందరి జాబ్స్ కీ ముప్పొచ్చేది సర్. పైగా మీరంతా వుండి ఏంచేస్తున్నారంటూ జనాలు, మీడియా అందరూ దుమ్మెత్తి పోసేవారు. యువర్ సన్ రియల్లీ సేవ్డ్ అజ్. అవర్ రెప్యుటేషన్.' అంటూ చాలా మెచ్చుకున్నారు. పాపం అతనే మనవాడి వెంటవెంట వుండి హాస్పిటల్ కి కూడా తీసుకెళ్ళింది అని శ్యామ్ చెప్పాడు" చెప్పారు నాన్న.

బహుశా కుమార్ సర్ అయివుండచ్చు అనుకున్నాను. అదంతా విని నా మనసు వుప్పొంగిపోయింది. వారంతా నన్ను మెచ్చుకున్నారు. కానీ, నాన్నతో కూడా అలా మాట్లాడతారని తెలీదు. నాన్న నాకు చెప్పలేదు కూడా.

"మీరు లక్కీ, వాళ్లు పొగిడిందంతా విన్నారు." కాస్తంత కినుకగా అంది అమ్మ.

నవ్వారు నాన్న "ఆహా.. మరైతే ఇంతకుముందేమో వాడలా చేసుండకూడదన్నావ్? అందరూ పొగిడేసరికి పొంగిపోతున్నావ్" వెక్కిరించారు.

"వాడికి డేంజరని వర్రీ అయ్యాను, నేనేమీ వాడు చేసింది తప్పూ అనలేదు" ఉక్రోషపడింది అమ్మ.

"సరెసర్లే ఏదో సరదాగా అన్నాను. ఫీలవకు" నవ్వుతూ చెప్పారు నాన్న.

"ఇంతకీ శాస్త్రిగారేమన్నారూ?" కుతూహలంగా అడిగింది.

"జరిగింది తెలియగానే వారంతా ముందు బాగా భయపడిపోయారు. చాలా సర్ది చెప్పి ధైర్యం చెప్పాల్సివచ్చింది. తేరుకున్నాకా శాస్త్రిగారన్నారూ మా ప్రాణాలు నిలబెట్టాడు మీ కృష్ణ ఈ రోజు శంకర్ గారూ. తులసికేమన్నా అయివుంటే మేమేమయిపోయేవాళ్ళం చెప్పండీ. సాక్షాత్తూ ఆ వేణుమాధవుడే మీ కృష్ణలా వచ్చి మమ్మల్ని కాపాడాడు" అంటూ కన్నీళ్ళు పెట్టుకున్నారు. బరువుగా చెప్పారు నాన్న.

ఆ మాటలకి గర్వంతో నా ఛాతీ మరో నాలుగురెట్లు వుప్పొంగింది..

"అయ్యో పాపం. రమతో వెళ్ళిమాట్లాడివస్తాను, పాపం తులసిని కూడా కాస్త పలకరించినట్టుంటుంది. బెదిరిపోయుంటుంది. పాపం పిచ్చిపిల్ల. ఎలా వుందో ఏంటో" వర్రీడ్ గా అంది.

"మ్ అవును సంధ్యా.. ఓసారి వెళ్ళిరా. పిల్ల బాగుంటే చాలూ. చదువూ వద్దూ, ఏమీ వద్దు అసలింక కాలేజ్ కే పంపమనేసారు శాస్త్రిగారు. చాలా కష్టపడి కన్విన్స్ చేసాను. ఐనా ఏదైతేనేం పెద్ద ప్రమాదం తప్పిందా పిల్లకి" నిట్టూర్చారు నాన్న.

"నిజంగానే తప్పిందంటారా శంకర్?" గంభీరంగా అందమ్మ.

అయోమయంగా చూసారు నాన్న "నువ్వనేదేంటి సంధ్యా..? ఆ కుర్రవాడు ఒకవేళ మళ్ళీ దాడి చేస్తాడనా? లేదు, లేదు, వాళ్ళ ఫాదర్ మాటిచ్చారు వాడికి తగిన కౌన్సిలింగ్ ఇప్పించి, చాలా దూరంగా వేరే కాలేజ్ లో వేస్తాననీ" అంటూ ఇంకేదో చెప్పబోయారు నాన్న.

"నేననేది అతనొక్కడి విషయమే కాదు" అంది.

"మరి?" నాన్న భృకుటి ముడిపడింది.

"ఆ పిల్ల కి అడుగడుగునా పొంచి వున్న ప్రమాదం గురించి "

"అంటే ఏ ప్రమాదం సంధ్యా? కాస్త అర్థమయ్యేలా మాట్లాడు. విచ్ డేంజర్ యూ ఆర్ టాకింగ్ అబౌట్..?",

"తన రూపం. హర్ బ్యూటీ" గంభీరంగా చెప్పింది చెప్పిందమ్మ.

"వ్వాట్..?" తెల్లబోయారు నాన్న. పక్కనుంచి వింటున్న నేను కూడా..!

"అవును శంకర్. తులసిది మతిపోగొట్టే అందం. అద్భుతమైన రూపం. ఇక అంత అందమైన అమ్మాయికి అడుగడుగునా శత్రువులే కదా! యాజ్ ఏ మాటర్ ఆఫ్ ఫాక్ట్ ఆమె అందమే ఆమె శత్రువు. ఈరోజంటే కృష్ణ కాపాడాడు రేపు మరొకరు. కానీ ఎప్పటికీ తనని తాను కాపాడుకోవల్సిందైతే తనేగా..!

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments